

**Van de
redactie**

Bomen ruimen op het parcours van 'onze' ATB tocht, ja gezellig!

't Giet oan!!

Na die helse donderdagstorm was het nog niet zo zeker of onze ATB tocht wel door kon gaan. Overall was het een slachtveld, ook op de Maashorst. Maar door een aantal bereidwillige leden is er er zaterdag en zondag de schouders onder gezet en veel stormhout geruimd. Hier en daar is de route verlegd en de grootste omgewaaide bomen op het Udens deel van de route worden deze week nog door de gemeente geruimd.

Gezien de terreinomstandigheden rondom de Hel van Loosbroek is voor dit jaar besloten dat hele gedeelte er uit te laten. Dus bij de Kampweg in Vorstenbosch gaat de langste afstand gebroederlijk met de 42 km naar rechts en laat daarmee een hoop ellende links liggen. Dat heeft op het laatste moment tot een aantal wijzigingen in de werkverdeling geleid, die nog gecommuniceerd worden.

Belangrijk om te weten voor de mensen die zondag de pijlen verwijderen:

neem een zijknijptang mee, want de nieten worden zo geschoten dat ze er met een tangetje gemakkelijk uit te halen zijn en zodoende de pijlen heel blijven.

Het is moeilijk in te schatten hoeveel leden zaterdag helpen, maar voor de drie groepen hebben we nu 8 tackers. Dat kan genoeg zijn, maar zeker weten we het niet want het is de eerste keer dat we pijlen gebruiken.

Daarom heb je een handzame goede tacker neem hem mee en daarbij een rugzak.

Verder in deze nieuwsbrief weer een mooi fietsverhaal van Wim van Els; wat oproepen en een kort verslagje van de goed bezochte ledenvergadering (71 leden) waar iedereen voorzien werd van de mooie nieuwe clubkleding en we afscheid namen van bestuurslid Herman Hermsen na vele jaren trouwe dienst en Maaïke van den Berg en Rob Verhoeven verwelkomden als bestuursleden. Afsluitend volgt de Schakel van de hand van de sportieve duizendpoot Esther van Duinhoven

Wim van Els Trip naar het voormalige Oostblok

BIGCYCLING.EU staat voor fietsen in de bergen en afzien, maar natuurlijk ook voor reizen, avontuur en het overwinnen van de bijbehorende problemen. Toen Ard met het idee kwam om samen de “Bigs” in Oekraïne, Roemenië en Bulgarije te gaan fietsen was ik daar meteen voor te vinden.

Terwijl ik tot dan altijd het idee had om er gewoon met de camper naar toe te gaan.

Met tweetjes gewoon met een personenauto en overnachten in hotels, wel zo veilig en niet te prijzig in die landen. Bovendien zijn er nauwelijks campings. Misschien wat minder avontuurlijk maar gewoon lekker fietsen blijft toch het belangrijkste.

Omdat er waarschijnlijk nieuwe Bigs bijkomen in west Oekraïne in verband met de situatie op de Krim besluiten we dat land niet aan te doen.

Uiteindelijk fietsen we niet alleen Bigs in Roemenië en Bulgarije maar ook in Hongarije, Griekenland, Macedonië, Servië en Kroatië. Vier nieuwe landen voor ons allebei, da's zo gek nog niet.

De eerste dag in Roemenië worden we bij onze overnachtingsplek ergens in de klim van de **Stana de Vale** meteen door enkele Roemenen uitgenodigd voor het eten. Een prachtige kennismaking met de Roemeense gastvrijheid. En we doen nieuwe inzichten op over de bouw van talrijke kerken en pastoors in een Mercedes, over de enorme aantallen Roemenen werkzaam in het buitenland en over de slechte wegen. Waarom er geen goede wegen aangelegd worden met EU subsidies? Antwoord: omdat de EU tegenwoordig de geldstromen zo goed controleert hebben onze politici geen interesse.

Nog meer gespreksstof voor mij en Ard en we hebben al zo druk te praten over de Big en allerlei wereldse problemen dat we af en toe bijna vergeten te fietsen.

Onderweg genieten we op de kleine slingerwegen van het landschap, van de kleurrijke, vaak wat kitscherig aandoende huizen en van protserige kerkjes. Ik heb van de Ceaușescu's begrepen dat ze wel hielden van opgesierd, uiterlijk vertoon maar dus niet alleen zij. Het toppunt van protserigheid treffen we aan in Huedin. Daar schieten we prachtige plaatjes van de tientalleen Roma paleizen, met gekleurde daken en vele kleine kasteeltorentjes. We genieten van prachtige Big's als de **Pasul Bicaz** en de mede dankzij het programma Topgear beruchte **Pasul Bâlea**. En het dorpje **Bran** aan de voet van de gelijknamige klim, met het kasteel van Dracula is erg gezellig.

In enkele beklimmingen ergeren we ons aan het vele (vracht)verkeer. En op de **Pasul Rarău** vloeken we zelfs. Volgens informatie van andere Big-leden was er een nieuwe weg aan de Noordzijde. We fietsen de Noordroute, misschien is deze deels ooit verhard geweest maar op onze racefietsen is het nauwelijks te doen. Maar ja we "moeten" deze Big natuurlijk wel hebben dus doorgaan maar.

Op een kilometer onder de top komen we plotseling op een nieuwe, uitstekende weg. Tja, die staat niet op de website, niet op de nieuwe ANWB kaart en het navigatiesysteem wilde ons daar niet overheen sturen.

Intussen passen we ons steeds beter aan aan de Roemeense manier van rijden. Niet echt verstandig, 30 dagen rijbewijs inleveren wegens het overschrijden van de witte streep is de inzet van een politiebeambte. Da's schrikken maar gelukkig loopt het met een sisser af.

NIEUWSBRIEF

De beklimmingen in Bulgarije zijn nog interessanter en allemaal goed verhard. Hoewel, 15 kilometer klimmen over kasseien in het **Vitosha** gebergte is nog wel aardig maar voor de afdaling is het, net als bij de tourversie van Parijs-Roubaix die ik eens reed, concentreren en verstand op nul. Terwijl Ard een taxi scoort.

Het **Rilski** klooster op de top van de Big met die naam is zeer de moeite waard.

Ard klimt, zijn Big instelling getrouw, nog kilometers verder tot einde verharding.

Na een paar weken temperaturen van 35 graden Celcius is het ruim 30 kilometer kou lijden en watertrappen tijdens de afdaling van de **Snezhanka** dankzij een onweersbui die van geen wijken weet.

Intussen begint de automatische versnellingsbak van Ard's auto te haperen. Uiteindelijk ziet Ard zich genoodzaakt de auto in Bulgarije te verkopen. Een huurauto achterlaten in een ander land brengt ook de nodige problemen met zich mee. Uiteindelijk gebruiken we 4 verschillende huurauto's die ook nog eens te krap zijn voor al onze spullen.

Het passeren van de grenzen van Macedonië en Servië is niet echt een pretje. Geen EU landen hé. En de snelwegen in Macedonië zitten soms vol hobbels en vreemde op- en afritten. Zo onveilig heb ik ze nooit gezien in EU landen. De Mother Theresia Highway springt er in positieve zin uit.

De voet van de **Babuna pass** ligt volgens de website dicht bij de snelweg, die willen we dus niet overslaan. Maar daar aangekomen ontdekken we dat de gegevens niet kloppen, de voet ligt 30 km verderop. En erger, al snel wordt de weg onverhard en waar de klim begint steeds slechter. Niet te doen met onze fietsen. Drie uur later zijn we weer terug bij het begin. Een Big zo moeten laten schieten en dus een Big-loze dag is na al die jaren nog altijd een mentale domper. Volgend keer beter maar dan via de Zuidzijde en met een ATB.

In Servië verorberen we ook nog een tweetal Bigs. Op beiden staat een toren die gebombardeerd werd door de NATO, en is nu maken de Serven er duidelijk dat ze hun eigen rol tijdens de recente Balkan oorlogen heel anders zien dan de gemiddelde West-Europeaan.

Terug in Zwitserland laat Ard vlak bij zijn woning een waarschuwbord zien met 38%. Van een bijzondere passie kun je samen op een speciale manier genieten.

NIEUWSBRIEF

**Riny v/d
Boom**

Heb je een artikel, foto, evenement of wat dan ook wat je graag op de website geplaatst ziet worden ?

Stuur dit dan naar: website@ttvuden.nl.

Het komt dan op de juiste plaats aan om op de site geplaatst te worden.

De webmasters,
Hans en Riny.

**Hennie
Kaak**

Herhaald verzoek

Vrijwilligers gevraagd voor de duofiets

Zoals sommige leden wel weten, ben ik sinds een jaar fietsvrijwilliger bij SintJan in Uden.

Met een aantal mensen rijden wij met een duofiets, bejaarden die niet in staat zijn om zelfstandig te fietsen naar plekken die ze zelf aangeven in en rondom Uden.

De fiets heeft elektrische ondersteuning en je zit naast elkaar, waardoor communicatie makkelijk is.

Heel vaak betreft het mensen die voorheen zelf graag fietsten en ze genieten en waarderen het enorm dat ze er nu met de duofiets weer op uit kunnen.

Er zijn steeds meer mensen die gebruik willen maken van de fiets, vandaar dat wij nog vrijwilligers zoeken die een hele of een halve dag per week, deze mensen willen laten genieten van een rondje Uden.

Voel je hier iets voor of heb je nog vragen, bel of mail me:

Hennie Kaak

06-53695338

h.kaak@kpnmail.nl

Dit artikel was te lezen op de digitale versie van het Brabants Dagblad

TTV Uden staat weer aan de vooravond van een nieuw seizoen

Op onze Algemene Ledenvergadering is een nieuw erelid gehuldigd, Jos van Zoggel.

Jos wordt dit jaar 85, maar bleef altijd in de schaduw van zijn fietsmaat Bart Vialle, (deze wordt dit jaar 95 en is reeds erelid). Jos en Bart doen nog regelmatig hun wekelijkse rondje.

Maar er gebeurt dit jaar meer. We hebben een viertal sponsors aan ons kunnen binden: Mart en Wilma Verstegen, Even Resort, Body Vision en Timmerbedrijf Ketelaars. We starten dit jaar met een fris nieuw tenue, waarmee we weer 5 jaar vooruit kunnen.

Ook gaan we dit jaar over naar een andere groepindeling, met draagvlak van de leden hebben we ons getransformeerd van 3 naar 5 groepen, opdat iedereen in een passende groep kan gaan fietsen, maar er ook ruimte is voor nieuwe aanwas. Hiervoor start maart / april weer onze Start to Cycle.

Op zondag 28 januari organiseert onze vereniging de 20ste ATB- tocht. De fraaie natuur van Brabants grootste natuurgebied "De Maashorst" vormt deze dag het decor voor vier mogelijke routes. Deze zijn uitgezet over 21, 33, 42 en 55 kilometer, waarbij wij dit jaar voor het eerst de 21 km route hebben toegevoegd. Die afstand is voor eenieder die eens wil proeven van het mountainbikegevoel.

Kijk op de website www.ttvuden.nl voor nadere informatie.

Tot ziens.

Frank van Driel, voorzitter

**Esther van
Duinhoven**

Dankjewel Hugo voor deze Schakel ;-)

Ik zal me eerst even voorstellen: Ik ben Esther van Duijnhoven, sinds 2001 getrouwd met Michel Poels (ook lid van TTV) en we hebben een dochter Isa van inmiddels alweer 13 jaar!

Drie dagen per week werk ik met veel plezier bij Intersport Superstore op de afdeling sport in Uden. Mijn vrije tijd bestaat voornamelijk uit sporten (lees triathlon), maar ik lees ook graag een boek om te ontspannen (ben lid van een leeskring) en wandel ik graag met onze hond Bo (een labradoodle van ruim een jaar). En gezellig koken en eten met vrienden/familie is nooit erg;-)

Voordat ik begon met fietsen was ik een fanatiek hardlooper maar na een twintigtal marathons gelopen te hebben was het tijd voor een nieuwe uitdaging. Via mijn trainer kwam ik in aanraking met de triathlon sport.

Maar dat was voor mij 'a bridge to far' (ik kon echt niet zwemmen en had zelfs een beetje watervrees). Fietsen moest geen probleem zijn dus het werd een run-bike-run. Bij Mart Verstegen m'n eerste race fiets gekocht. Ik hoor Michel nog zeggen "als hij twee weken in de schuur blijft hangen zet ik hem op Marktplaats".

Daar heeft hij nog steeds spijt van;-) Maar al snel bleek dat fietsen op een race fiets toch echt wel iets anders was dan op de gewone fiets: vast aan de pedalen, scherpe bochten met die dunne bandjes en lekke banden onderweg... Met wat hulp van mijn broertje kon ik al snel zelf mijn bandje wisselen en kreeg ik het fietsen een beetje onder de knie. In 2011 nam ik deel aan m'n eerste run-bike-run wedstrijd in Borne.

Niet als laatste finishen was mijn doel en gelukkig was dat gelukt. Iedereen die mij kent weet dan ook dat dit al snel naar meer smaakte. Dus toch het zwembad in om de borstcrawl te leren en in 2013 was daar dan de eerste kwart triathlon. Ik vond het helemaal geweldig maar dat fietsen moest echt sneller, maar hoe?

Via, via kwam ik in aanraking met de groep van Harrie van den Bungelaar "de fietsmaten" die op zaterdagochtend flink wat kilometers wegstampen. Dat leek me wel wat want alleen fietsen was ook maar saai. Na een ritje meetrappen kwamen ze niet meer van me af;-) Ik vond het hartstikke gezellig met die mannen (er was zelfs tijd voor koffie en wat lekkers onderweg) en er viel nog veel te leren.

In de groep rijden was één van die dingen, dat was ik echt niet gewend, doodeng vond ik het (nog steeds niet mijn hobby) En dan die bochtjes, ja zo kan ik nog wel even doorgaan... Maar wat heb ik veel geleerd en kom ik op de mooiste plekjes want Harrie weet echt overal de weg!

Met de snelheid ging het steeds beter en na enkele halve triathlons gedaan te hebben was de hele triathlon een logisch vervolg. Maar om na 180 km fietsen nog een marathon te lopen moest toch echt serieus getraind worden, o ja eerst nog 3,8 km zwemmen (zou het bijna vergeten).

Met trainingsweken van soms wel 20 uur en de “fietsmaten” kwam dat helemaal goed. In 2015 was het zover in Almere, een thuiswedstrijd met vele supporters langs de kant liep ik na 11:40 samen met Isa over de finish, dit moment zal ik nooit vergeten, in één woord geweldig!!!

Natuurlijk kwam hier nog een vervolg... afgelopen jaar in Roth (het mekka van de triathlon).

Dit was tevens mijn laatste hele triathlon (maar zeg nooit, nooit;-). Een betere afsluiting had ik me niet kunnen wensen. Wat een sfeertje.

En nu is er dan ook tijd voor andere dingen en is de druk er een beetje vanaf om alleen maar te trainen tijdens het fietsen. Maar ondertussen staat er toch weer vanalles op mijn planning voor komend jaar zoals een trainingsweek in Lanzarote, halve triathlon Bilzen, Luxemburg, Almere en als toetje in oktober de fietsweek met “de fietsmaten” in Spanje. Mooi vooruitzicht toch?

Maar ik kijk vooral uit naar de vele fietstochtjes met “de fietsmaten” en met Michel want nu ik ook lid ben van TTV kunnen we samen fietsend genieten van ons prachtige Nederland in een gezellige club! Hierbij dan ook mijn complimenten voor de prachtige nieuwe fietstenues!

NIEUWSBRIEF

Natuurlijk gaat tijdens onze zomervakantie de racefiets ook mee want Michel heeft ondertussen ook het fietsvirus ook te pakken. Na start to cycle is hij meteen lid geworden van TTV en heeft hij een gezellig groepje gevonden met wie hij vele kilometers maakt op zondagochtend en dinsdagavond. Yvonne van Vught is een van die fietsers en aan haar geef ik graag 'De Schakel'.

Zij heeft het fietsvirus net zo hard te pakken als ik ;-)

**Copy
niewsbrief**

Bijdragen voor de nieuwsbrief mailen naar famvandijk@home.nl